

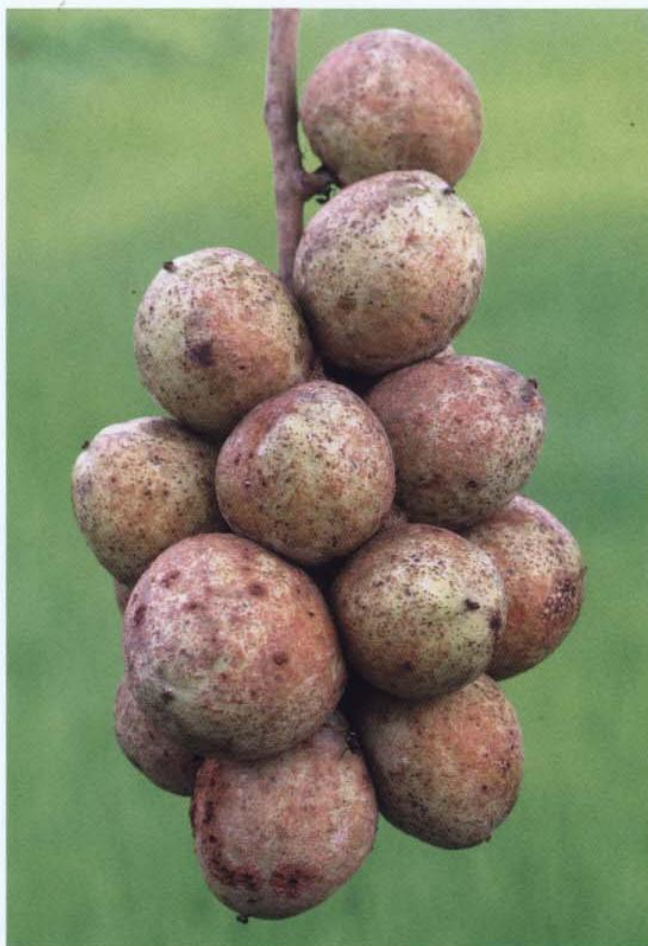
Magazine : หมอชาวบ้าน	Date: 13 March 2014
'HEADLINE' : ตะคร้อ	Page: 20-23
Section : บทความพิเศษ	Column Inch : 280
Circulation : 60,000	PR Value : 378,000

บทความพิเศษ

สุภาภรณ์ เลขวัต

ฝ่ายเทคโนโลยีอาหาร

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)

ข้อผลสุก

ข้อผลสุกเปลือกสีน้ำตาล ผลสุกมีเนื้อในสีเหลือง
เนื้อฉ่ำ รสเปรี้ยว

ตะคร้อ

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Schleichera oleosa* (Lour.) Oken

ชื่อวงศ์ Sapindaceae

ชื่อสามัญ ตะคร้อ (ไทย) Ceylon Oak (อังกฤษ) Pongro (กัมพูชา, ฝรั่งเศส) gum-lac tree (ฟิลิปปินส์) kasambi (อินโดนีเซีย) kusambi (มาเลเซีย) c[aa]y van rao (เวียดนาม)

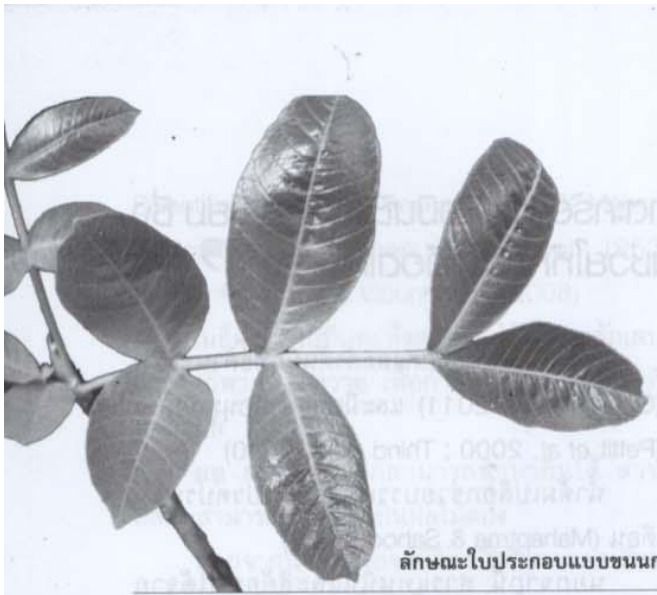
ชื่อท้องถิ่น บักคร้อ (อีสาน) มะจึก (กะเหรี่ยง) ค้อ คอส้ม (เหนือ) ตะคร้อไข่ (ภาคกลาง)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ลำต้น ตะคร้อเป็นไม้ยืนต้นผลัดใบ ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ สูง ๑๐-๒๕ เมตร ในบางพื้นที่อาจพบสูงกว่า ๔๐ เมตร ลำต้น

ช่อดอก

ลักษณะใบประกอบแบบขนนก

บึงอ เรือนยอดเป็นพุ่มแผ่กว้าง รูปทรงกรวยหรือรูปร่ม เปลือกเรียบสีน้ำตาลอมเทา แตกเป็นสะเก็ดหนาๆ

ใบ เป็นใบประกอบแบบขนนกปลายคี่ ออกเรียงสลับ ใบย่อยรูปรี โคนใบมนปลายใบมีหางสั้น ขอบใบเรียบ เนื้อใบค่อนข้างหนา ใบอ่อนมีขนเล็กน้อย

ดอก แยกแขนงออกทั้งจากใบและปลายกิ่ง สีเหลืองอมเขียว

ผล ตะคร้อมีลักษณะเป็นทรงกลมหรือรูปไข่ ปลายติ่งแหลม แข็ง ผลดิบมีสีเขียว และเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเมื่อสุก เนื้อในมีสีเหลืองส้ม ลักษณะเนื้อเป็นเยื่อหุ้มเมล็ด แต่ละผลมี ๑-๒ เมล็ด

ระยะเวลาออกดอกและติดผล ออกดอกและผลเป็นช่อตามซอกใบและปลายกิ่ง ช่วงออกดอกประมาณเดือนมีนาคม-เมษายน ออกผลเดือนมีนาคม-กรกฎาคม

แหล่งเพาะปลูก

ตะคร้อพบตามป่าผลัดใบหรือป่าผลัดใบผสม ปกติขึ้นตามเชิงเขาทั่วไป แต่ยังสามารถพบที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลถึง ๙๐๐-๑,๒๐๐ เมตร พบมากในประเทศอินเดีย ถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในประเทศไทยสามารถพบได้ในภาคต่างๆ ทั่วประเทศ ขยายพันธุ์ด้วยการเพาะเมล็ด

ตำรายาพื้นบ้าน

แก่น ต้มน้ำดื่ม แก้ฝีหนอง

เปลือก ต้มน้ำดื่มเป็นยาสมานท้อง แก้ท้องร่วง

น้ำมันจากเมล็ด บำรุงผมแก้ผมร่วง

คุณประโยชน์จากตะคร้อ

ใบและกิ่ง ใบอ่อนกินสดหรือนำมาลวกกินเป็นผักเคียง ใบและกิ่งรวมถึงกากเมล็ดนำมาทำเป็นอาหารสัตว์

ลำต้น ในประเทศอินเดียใช้ต้นตะคร้อเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ครั้ง

เนื้อไม้ ไม่นำมาทำฟืนและถ่านได้ดี แก่นไม้ซึ่งมีความแข็งและทนทานสามารถนำมาทำเป็นเครื่องมือเครื่องใช้หลายชนิด เช่น ส่วนของด้ามจับครกบดยา ตำขวานหรือพลั่ว และล้อเกวียน

เปลือกไม้ เปลือกใช้เป็นยารักษาผิวหนังอักเสบและแผลเปื่อยได้ดี

มีงานวิจัยได้ศึกษาฤทธิ์ทางยาของส่วนเปลือก ลำต้นตะคร้อโดยการทดสอบฤทธิ์ในหนูทดลอง พบว่ามีส่วนช่วยลดปริมาณน้ำย่อยในกระเพาะอาหาร ซึ่งจะป้องกันและลดการอักเสบอันเนื่องมาจากแผลในกระเพาะอาหารได้ (Srinivas & Celestin, 2011)

ข้อผลดิบ

ต้นตะคร้อ

“น้ำตะคร้อจะมีวิตามินซีและแคลเซียม ซึ่งมีส่วนช่วยให้หลอดเลือดแข็งแรง”

สารสกัดจากเปลือกและลำต้นมีฤทธิ์ต้านจุลชีพ (Ghosh *et al.*, 2011) และมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (Pettit *et al.*, 2000 ; Thind *et al.*, 2010)

น้ำต้มเปลือกช่วยบรรเทาอาการปวดประจำเดือน (Mahaptra & Sahoo, 2008)

นอกจากนี้ สารแทนนินและสีย้อมที่ได้จากเปลือกยังสามารถนำมาใช้ในอุตสาหกรรมหนังได้อีกด้วย

เมล็ด น้ำมันที่สกัดจากเมล็ด หรือ Kusum oil ใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญของน้ำมันที่ใช้ตกแต่งทรงผมและบำรุงเส้นผม อาจใช้เป็นส่วนประกอบของอาหาร หรือใช้ในอุตสาหกรรมผ้าบาติก

จากงานวิจัยพบว่าเมล็ดตะคร้อมีน้ำมัน ซึ่งมีชื่อเรียกทางอินเดียว่า Kusum oil หรือ Macassar oil สามารถนำไปใช้ในทางยา โดยใช้บรรเทาอาการคันผิวหนังอักเสบ แผลไฟไหม้ โรคเกี่ยวกับไขข้อกระดูก รวมถึงช่วยบำรุงรากผมให้แข็งแรง (Council of

ส่วนผสมน้ำจิ้มอาหารทะเลจากตะคร้อ

น้ำตะคร้อ	๑ ถ้วยตวง
สับปะรดชิ้น	๑/๒ ถ้วยตวง
กระเทียมสด	๕-๖ จีบ
พริกขี้หนูเขียว	๒๐-๓๐ เม็ด
รากผักชี	๑ ต้น
ใบโหระพาประมาณ	๑๐ ใบ
น้ำตาลทราย	๑/๔ ถ้วยตวง
น้ำต้มสุก	๑/๔ ถ้วยตวง
เกลือป่น	๑/๒ ช้อนชา
น้ำปลา	๑ ช้อนโต๊ะ

วิธีเตรียม

๑. เตรียมน้ำตะคร้อโดยนำผลตะคร้อมาแกะเปลือก ล้างทำความสะอาด
๒. คั้นน้ำโดยยี้เนื้อตะคร้อ กับกระชอน แยกเอาเมล็ดออก
๓. ตำหรือปั่นผสมพริกเขียว กระเทียม รากผักชี สับปะรด และใบโหระพา ให้ละเอียด ใส่เกลือ น้ำตาลทราย น้ำตะคร้อ น้ำปลา และน้ำต้มสุก ผสมให้เข้ากัน ปั่นแต่งรสชาติตามชอบ

Scientific & Industrial Research, 1972; Maharashtra State Gazetteers Department, 1953 อ้างโดย Palanuvej & Vipunngun, 2008)

เมล็ดตะคร้อที่บดแห้งสามารถใช้ในผลอักษะของสัตว์พวก วัว-ควาย เพื่อกำจัดหนอนและแมลงที่ตอมผล

ผล ผลตะคร้อสุกสามารถนำมากินได้ ส่วนผลดิบสามารถนำมาทำเป็นผลไม้ดอง

นอกจากนี้ตะคร้อจะมีวิตามินซีและแคลเซียม ซึ่งมีส่วนช่วยให้หลอดเลือดแข็งแรง ช่วยในกระบวนการต่อต้านอนุมูลอิสระ และมีส่วนช่วยในการสร้างเนื้อเยื่อคอลลาเจน และเนื้อเยื่อของเอ็นกระดูกอ่อน ยังพบกรดอินทรีย์หลายชนิด ได้แก่ กรดออกซาลิก กรดทาร์ทาริก กรดฟอร์มิก กรดแล็กติก และกรดซิตริก เป็นต้น ซึ่งกรดอินทรีย์ที่พบในผลไม้เหล่านี้มีนัยนำมาใช้เป็นส่วนผสมของเครื่องสำอางที่ช่วยในการผลัดเซลล์ผิว

ผลสุกตะคร้อมีรสเปรี้ยวฝาด เหมาะแก่การนำมาทำเครื่องดื่มดับกระหายในหน้าร้อน รวมถึงนำมาปรุงเป็นอาหารประเภทยา และน้ำตะคร้อสามารถนำมาใช้ทดแทนน้ำมะนาวได้ ในฤดูร้อนซึ่งมะนาวมีราคาแพง

จากข้อมูลการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการพบว่าคุณค่าทางด้านโภชนาการของน้ำคั้นจากผลตะคร้อ ๑๐๐ กรัม ประกอบด้วย

ข้อผลสุกเปลือกสีน้ำตาล

สารอาหาร	ปริมาณ
ไขมัน	๑.๑๔ กรัม
โปรตีน	๐.๙๓ กรัม
ความชื้น	๘๗.๒ กรัม
คาร์โบไฮเดรต	๙.๘๒ กรัม
เส้นใย	๐.๑๖ กรัม
วิตามินบี ๑	๐.๗๔๘ มิลลิกรัม
วิตามินบี ๒	๐.๐๙๗ มิลลิกรัม
วิตามินอี	๐.๑๙ มิลลิกรัม
วิตามินซี	๓.๖๘ มิลลิกรัม
แคลเซียม	๑๕๔.๔๗ มิลลิกรัม
เหล็ก	๒.๑๒ มิลลิกรัม

วิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการศูนย์ทดสอบและมาตรฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานหอพรรณไม้. ๒๕๕๕. สารานุกรมพืชในประเทศไทย. สืบค้นจาก <http://web3.dnp.go.th/botany/detail.aspx?words=ตะคร้อ> [๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗]
- Council of Scientific & Industrial Research. 1972. The wealth of India: A dictionary of India raw materials and industrial products. New Dehli: Publications & Information Directorate, CSIR.
- Mahapatra, S.P. and Sahoo, H.P. 2008. An ethno medico botanical study of Bolangi, Orissa, India: Native plant remedies against Gynaecological diseases. Ethnobot Leaflet. 12:846-854.
- Maharashtra State Gazetteers Department. 1953. Maharashtra State Gazetteers Series No. 1: Botany Part-I, Medicinal Plants. สืบค้นจาก http://www.maharashtra.gov.in/pdf/gazetteer_reprint/BOTANY%SECTION_I_MEDICINAL_PLANTS.pdf. Access on November 2008.
- Palanuvej, C. and Vipunngun, N. 2008. Fatty acid constituents of Schleichera oleosa (Lour.) Oken. seed oil. J Health Res. 22: 203-212.
- Pettit, G.R., Numata, A., Cragg, G.M., Herald, D.L., Takada, T. and Iwamoto, C. 2000. Isolation and structures of Schleicherastatins 1-7 and Schleicheols 1 and 2 from the Teak Foest Medicinal tree Cheleichea oleosa. J Nat Prod. 63: 72-75.
- Srinivas, K. and Celestin, B.R.V. 2011. Antiulcer activity of Schleichera oleosa (Lour.) Oken. Int J Res Pharm Biomed Sci. 2 (2): 567-569.
- Thind, T.S., Rampal, G., Agrawal, S.K., Saxena, A.K. and Arora, S. 2010. Diminution of free radical induced DNA damage by extracts/fractions from bark of Schleichera oleosa (Lour.) Oken. Drug Chem Toxicol. 33: 329-336.